Nádori Antal

Méreg

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 40. szám, 2018. október 5.

Szerbhorváth György példája valóban sántít (*A határ mint a legdrágább szerb szó, ÉS,* 2018/37., szept. 14.). A szerb elnök utazása Koszovóba nem vethető össze a spanyol elnök látogatásával a baszkok lakta területen. Ugyanis Baszkföld nem szakadt el Madridtól, mint ahogy Pristina Belgrádtól. Vučić botrányos vizitáját inkább Orbán erdélyi kiruccanásához hasonlítanám. Másfél évtizede jártam Koszovóban, Szerbhorváth György kitűnő helyzetjelentését olvasva nem sok minden változott. Példa arra, milyen következménnyel jár, ha a politikusok a nacionalista indulatok felszításával szereznek maguknak támogatást: ellenségeskedés, szélsőséges megnyilvánulások, erőszak, korlátozott vállalkozások és nyomukban áruhiány, drágaság, szegénység. A mitrovicai középiskola hajdan zsúfolt tantermeibe csak a még dacoló szerb családok csemetéi járnak, az Ibar-hídon már nem merészkednek át az albán diákok. A szerbek viszont félnek átmenni a túlparton ezerkétszáz (sic!) éve magasodó bazilikájukba. Temetőjüket a földdel tették egyenlővé, buszaikra rálőnek. Miközben a világ egyik legnagyobb környezetszennyezését még mindig nem sikerült felszámolni, a levegő, a talaj és a víz mérget tartalmaz, néhány éve még cigányok laktak a bezárt Trepka ólomkohászati művek salakdombján.